

આજ્ઞા-સ્તોત્ર

સં. મુનિ કલ્યાણકીર્તિવિજય

આચાર્ય શ્રીજિનપ્રભસૂરિ-વિરચિત પ્રાકૃતભાષામય આ આજ્ઞાસ્તોત્રમાં જિનેશ્વરભગવંતની આજ્ઞાનું સ્તવન કરવામાં આવ્યું છે, તેમજ આજ્ઞાની આરાધના કરનારને કેવા લાભો થાય છે અને આજ્ઞાની વિરાધના કરનારને કેવા નુકસાન થાય છે-તેનું પણ સંક્ષિપ્ત વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે ।

સ્તોત્રના અંતે લખાયેલ પુષ્પિકાથી જણાય છે કે આ પ્રતિનું લેખન વિ.સં. ૧૭૧૭ની જ્યેષ્ઠ સુદિ ૧૩ ને દિને શુક્રવારે થયેલ છે ।

આજ્ઞા-સ્તોત્ર

નયગમભંગપહાણા વિરાહિઆઽઽરાહિઆ વિ સપમાણા ।

ભવસિવદાણસમાણા જિણવરઆણા ચિરં જયઽ ॥૧॥

ઇક્ક ઞ્ચિઅ તુહ આણા દુહં સુહં દેઙ્ગ સામિઅ ! અણંતં ।

ઇક્કા વિ મેહવુટ્ટી વિસં વ અમિયં વ પત્તગુણા ॥૨॥

ભમિઓ ભવો અણંતો તુહ આણાવિરાહિઅહિં જીવેહિં ।

પુણ ભમિઅવ્વો તેહિં જેહિં ન અંગીકયા આણા ॥૩॥

જો ન કુણઙ તુહ આણં સો આણં કુણઙ તિહુઅણસ્સાઽવિ ।

જો પુણ કુણઙ જિણાણં તસ્સાઽઽણા તિહુયણે દેવા(યા) ॥૪॥

તં પુત્રં પહિપુત્રં તં મઙ્ગિનિઽણં અણોવમં સામિ ! ।

જેણં જિણનાહ ! તુમં જાણિજ્જ જહદ્ધિઆ આણા ॥૫॥

નરયમ્ઙ વિ હુ સમ્મો તુહઆણાભાવિઆણ ભવિઆણં ।

સમ્મો વિ નરયઅહિઓ જિણવર ! આણાવિમુક્કાણં ॥૬॥

તુહઆણાભદ્ધાણં તિલોઅલચ્છીઙ નાહ ન હુ સુક્ખં ।

આણાજુત્તાણં પુણ ન દેઙ્ગ દુક્ખં દરિદં પિ ॥૭॥

तुह जिणवरिंद ! आणा विराहिआ जं पमायदोसेणं ।
भवभमंतेणं मए तं मिच्छादुक्कडं होउ ॥८॥

निउणमईगम आणा ववहारेणं न नज्जई कह वि ।
निच्छयओ पुण नियमा तुह जिण ! भणिअं पमाणं मे ॥९॥

मिच्छत्तावतत्तो पत्तो तुहआणनिरुवमच्छायं ।
ता तत्थ कुण पसायं सामिअ ! विस्सामदाणा(णे)णं ॥१०॥

इय विन्नत्तो जिणपहु जिणपहसूरीहिं जगगुरू पढमो ।
विन्नत्तीइ पसायं निव्विग्घं कुण[उ] अम्हाणं ॥११॥

॥ इति श्रीस्तवनसम्पूर्णः ॥ संवत् १७१७ वर्षे ज्येष्ठ सुदि १३ वार
सकरे लिखितं ॥छा॥